

Begrundelse

De få ekstraordinære begivenheder, der er defineret i vejledningen for dagpenge til selvstændigt erhvervsdrivende, må formodes at kunne have en varighed, der i nogle tilfælde langt overstiger de nævnte 13 uger. Spørgsmålet er en opfølgning på ministerens svar på spørgsmål nr. S 841.

Svar (10/2 97)

Arbejdsministeren (Karen Jespersen, fg.):

Det er et grundlæggende princip for arbejdsløshedsforsikringen af selvstændige erhvervsdrivende, at en selvstændig først anses for ledig – og dagpengeberettiget –, når det personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt.

Selvstændige erhvervsdrivende, der midlertidigt afskæres fra fortsat virksomhedsudøvelse, har dog mulighed for at modtage dagpenge i op til 13 uger.

Reglerne om midlertidigt ophør blev i sin tid udformet på baggrund af en isvinter, hvor fiskerne i perioder var indefrosne.

Jeg finder, at varigheden på 13 uger tilgodeser de ekstraordinære situationer, som der var tænkt på ved reglens indførelse.

Det er derfor min opfattelse at de eksisterende regler for selvstændige er rimelige.

Spm. nr. S 1245

Til arbejdsministeren (29/1 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor der lægges afgørende vægt på spørgsmålet om såkaldt dokumentation i forbindelse med retten til opnåelse af dagpenge?«

Begrundelse

Den dokumentation, der administrativt kræves for at opnå ret til udbetaling af dagpenge, er ikke en dokumentation, men i højere grad en sandsynliggørelse af, at der er indtrådt en begivenhed, der kan berettige en ledig til opnåelse af dagpenge. Da den nævnte sandsynliggørelse

alene er rettet imod den periode, der ligger forud for ledighedsperioden, kan de indhentede informationer herom ikke betegnes som dokumentation. Sandsynliggørelsen har derfor ikke nogen kontrolværdi med hensyn til, om den ledige er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Den nuværende kontrol er i højeste grad baseret på, at den ledige personligt skal afgive erklæringer om, at den pågældende ikke har haft beskæftigelse i den periode, hvor der er udbetalt dagpenge.

Det fremgår af ministerens svar på spørgsmål nr. S 841, at ovennævnte erklæringer er tilstrækkelige for lønmodtagere, men at tilsvarende erklæringer for selvstændige ikke kan godkendes som tilstrækkelig dokumentation for, at den ledige er til rådighed for arbejdsmarkedet. Dette betyder, at myndighederne tillægger de lediges erklæring forskellig værdi afhængig af, hvilket erhverv den pågældende måtte have, hvilket er urimeligt.

Svar (10/2 97)

Arbejdsministeren (Karen Jespersen, fg.):

Når et medlem af en arbejdsløshedskasse melder sig ledig, er retten til dagpenge blandt andet betinget af, at medlemmet opfylder det beskæftigelseskrav, som fremgår af arbejdsløshedsforsikringslovens § 53. For lønmodtagere dokumenteres opfyldelsen af beskæftigelseskravet ved fremlæggelse af lønsedler og indhentning af oplysninger fra arbejdsgiveren. For selvstændige erhvervsdrivende skal opfyldelsen af beskæftigelseskravet sandsynliggøres ved oplysninger om og dokumentation for virksomhedens art og omfang og medlemmets beskæftigelse i virksomheden.

For at få dagpenge skal et medlem endvidere stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Rådighedsvurderingen foretages af arbejdsløsheds-kassen efter de regler, der fremgår af Direktoratet for Arbejdsløshedsforskringens bekendtgørelse nr. 667 af 10. juli 1996 om rådighed og selvforskyldt ledighed (rådighedsbekendtgørelsen).

Arbejdsløsheds-kassen skal foretage en rådighedsvurdering i alle tilfælde, hvor der opstår tvivl om medlemmets rådighed for arbejdsmarkedet, herunder eventuelt i forbindelse med ophør i eller afslag på et arbejde. I rådighedsbekendtgørelsen er desuden fastsat nogle tidspunkter, hvor kassen i alle tilfælde skal foretage en rådighedsvurdering.